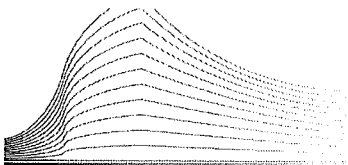

Date de réception : 28/11/2022

Gepubliceerd id	: C-654/22
Nummer van het stuk	: 1
Volgnummer in het register	: 1237425
Datum van neerlegging	: 19/10/2022
Datum van inschrijving in het register	: 19/10/2022
Soort stuk	: Verzoek om een prejudiciële beslissing
Referentie van de neerlegging via e-Curia	: Stuk DC175555
Nummer van het bestand	: 1
Auteur van het neergelegde stuk	: Taghon Melanie (J362079)

Repertoriumnummer 2022/10204
Kamer G1
Datum van uitspraak 17 oktober 2022
Rolnummer 22/342/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

- verzoekschrift/dagvaarding
na 31/01/2019
- aan te bieden voor registratie

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Gent sectie burgerlijke rechtbank

TUSSENVONNIS

Prejudiciële vraag
Hof van Justitie van de Europese Unie

In de zaak van:

FOD VOLKSGEZONDHEID, VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETEN & LEEFMILIEU, KBO: 0367.303.762, met zetel te 1210 Sint-Joost-Ten-Node, Galileelaan 5/2;

eerste vrijwillig verschijnende partij,

hebbende als raadsman meester TRITSMAN Steven,
advocaat met kantoor te 2018 Antwerpen, Albertstraat 29;

tegen:

TRIFERTO BELGIUM NV, KBO: 0405.608.765,
met zetel te 9000 Gent, Koopvaardijlaan 180-182;

tweede vrijwillig verschijnende partij,

hebbende als raadsman meester VERMEULEN Erhard,
advocaat met kantoor te 2000 Antwerpen, Léon Stynenstraat 75/C;

BESLIST DE RECHTBANK ALS VOLGT:

I. PROCEDURE

De partijen hebben samen een gezamenlijk verzoekschrift neergelegd op 10 februari 2022 bij deze rechtbank en kamer. Ter inleidingszitting van 28 februari 2022 werd de zaak uitgesteld in dezelfde staat naar de zitting van 19 september 2022 teneinde op die datum de zaak ten gronde te behandelen.

Beide partijen werden gehoord in hun middelen op de openbare terechtzitting van 19 september 2022 waarna het debat gesloten werd en de zaak in beraad genomen. De door de partijen neergelegde conclusies en stukken zijn ingezien.

De rechtbank heeft de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken nageleefd.

II. RELEVANTE FEITEN EN VOORGAANDEN

Op 11 februari 2020 voerde de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu (hierna: FOD Volksgezondheid) een controle uit bij NV Triferto Belgium (hierna: Triferto), op de naleving van verordening 1907/2006 van 18 december 2006 inzake de registratie en de beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (hierna: REACH-Verordening).

In 2019 heeft Triferto meer dan 1 ton Ureum rechtstreeks aangekocht bij de onderneming Drey Moor Fertilizers Overseas PTE LTD in Singapore (hierna: Drey Moor).

Naar aanleiding van deze aankoop werd in opdracht van Drey Moor door de onderneming Belor 7.873,167 ton Ureum ingevoerd in de Europese Unie op 9 augustus 2019. Belor registreerde het Ureum niet als enige vertegenwoordiger maar als vermeend importeur in de zin van artikel 6, eerste lid, van de REACH-Verordening. Zij deed ook de douane-aangifte van de stof. In totaal werd door Triferto, na de eerste aankoop en afroep, op nog verschillende opeenvolgende tijdstippen een viertal ton bijkomend aangekocht en afgeroepen.

Er ligt een overeenkomst voor tussen Drey Moor en Belor waarin deze laatste bevestigt verantwoordelijk te zijn voor de fysieke invoer van ureum 46% met het schip MV "HC SVEA KIM" in de EU, "in overeenstemming met de REACH richtlijnen".

De FOD Volksgezondheid is de mening toegedaan dat niet Belor maar Triferto dient te worden aangezien als de importeur in de zin van artikel 6 iuncto 3 van de REACH-verordening. Zij diende aldus het Ureum te registreren, hetgeen zij niet deed. De FOD Volksgezondheid legde een boete op lastens Triferto van 32.856,00 euro.

III. VORDERINGEN

De **FOD Volksgezondheid** vordert Triferto te veroordelen tot de betaling van de openstaande geldboete van 32.856,00 euro meer de wettelijke interesten vanaf 6 januari 2020.

Triferto vraagt de rechtbank: "*- vast te stellen dat noch artikel 5, noch artikel 6 van de REACH-verordening door haar werd overtreden en er derhalve geen sprake kan zijn van enige sanctionering in toepassing van de artikelen 17, §1, 3°, a) en 17, §2, 4° a) van de wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers;*

- om de vordering van de FOD volksgezondheid tot het betalen van vermelde boete als ongegrond af te wijzen;

- in ondergeschikte, zo de rechtbank van oordeel is dat er nog onduidelijkheid bestaat omtrent het niet krachtens artikel 2.1.b) van de REACH-Verordening uitgezonderd zijn van de fysiek door Belor binnen het douanegebied van de Unie gebrachte stof of omtrent het niet op Triferto (als koper van een deel van de lading ureum die in België in entropot was opgeslagen zonder dat zij verantwoordelijk was voor het fysiek binnen het douanegebied van de Unie brengen ervan) rusten van de verplichting om de stof (opnieuw) te registreren, om, alvorens recht te doen, een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie."

Beide partijen verklaren de eigen (gerechts)kosten te dragen in deze procedure.

III. BESPREKING

1.

Over het toepasselijk Unierecht

De REACH-Verordening heeft als doel een hoog niveau van bescherming van de gezondheid

van de mens en het milieu, inclusief de bevordering van alternatieve beoordelingsmethoden voor gevaren van stoffen. De bedoeling is ook het vrije verkeer van stoffen op de interne markt te waarborgen en tegelijkertijd het concurrentievermogen en de innovatie te vergroten (artikel 1 van de verordening).

Artikel 6.1 REACH-verordening bepaalt dat *“behalve wanneer in deze verordening anders is bepaald, elke fabrikant of importeur die een stof, als zodanig of in een of meer mengsels, in hoeveelheden van 1 ton of meer per jaar vervaardigt of invoert, een registratie bij het Agentschap in[dient]”*.

Een *“importeur”* in de zin van de REACH-verordening is een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon *“die voor de invoer verantwoordelijk is”* (art. 3.11 REACH-verordening). De *“invoer”* is het binnen het douanegebied van de Unie brengen (art. 3.10 REACH-verordening).

Overeenkomstig artikel 2.1.b) REACH-verordening is zij niet van toepassing op stoffen, als zodanig of in een mengsel of voorwerp, die onder douanetoezicht vallen, tenzij zij worden bewerkt of verwerkt, en stoffen die in tijdelijke opslag zijn, zich in een vrije zone of een vrij entrepot bevinden met het oog op wederuitvoer, of in transitio zijn.

2.

Belangrijkste argumenten van de partijen

2.1

Volgens de FOD Volksgezondheid dient de term importeur in de zin van de REACH-verordening in die zin te worden geïnterpreteerd dat zij doelt op degene die de stof rechtstreeks in het derde land heeft gekocht en niet op degene die de stof in de Unie heeft binnengebracht/vervoerd. Zij verwijst daartoe naar de uitleg gegeven op de website van het ECHA (op <https://echa.europa.eu>).

Volgens haar dient de registratie te gebeuren op het moment dat de bestelde stof door de koper is afgeroepen en onder de regeling in het vrije verkeer of actieve regeling is geplaatst.

2.2

Volgens Triferto is de onderneming die verantwoordelijk is voor het fysiek binnenbrengen van de stof te aanzien als importeur, los van degene die de stof heeft aangekocht. Bedrijven kunnen volgens Triferto overeenkomen dat de persoon die de douaneaangifte doet, ook verantwoordelijk is voor de import. Deze persoon dient te worden aangezien als *“importeur”* in de zin van de REACH-verordening en is verantwoordelijk voor de registratie. Ondernemingen kunnen volgens Triferto ook besluiten dat een expediteur/logistiek dienstverlener de aangifte doet, maar dat de eindverantwoordelijkheid voor de import bij een andere onderneming ligt. In dit geval dient de laatstgenoemde onderneming te worden aangezien als de *“importeur”* in de zin van de REACH-Verordening. Triferto verwijst ter ondersteuning van haar visie naar de *“factsheet REACH en importeurs”* van de Nederlandse Rijksoverheid (op <https://www.chemischestoffengoedgeregeld.nl/content/factsheet-reach-en-importeurs>).

Triferto is van mening dat de registratie van de stof, behalve in de gevallen zoals vermeld in artikel 2 van de REACH-Verordening, zo snel mogelijk dient te gebeuren, nl. op het moment dat ze in de Unie is binnen gebracht. Het feit dat de stof daarna wordt afgeroepen door de koper doet volgens Triferto aan het voorgaande niet af.

De raadsman van Triferto, die een vestiging heeft zowel in Nederland als België, benadrukt ter zitting dat in de praktijk dit onderscheid in visie tussen de Nederlandse en Belgische administratie tot onzekerheid leidt met betrekking het aanduiden van degene die dient te worden aangezien als verantwoordelijk voor de invoer en derhalve de registratie dient te verrichten.

3.

Over de prejudiciële vraagstelling aan het Hof

De rechtbank is van oordeel dat het noodzakelijk voorkomt om, alvorens verder uitspraak te doen, overeenkomstig artikel 267 VWEU, aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de in het dictum van dit vonnis geformuleerde prejudiciële vragen te stellen.

V. BESLISSING VAN DE RECHTBANK

De rechtbank oordeelt het volgende op tegenspraak:

Vooraleer recht te doen, houdt de rechtbank de uitspraak aan tot het Hof van Justitie van de Europese Unie bij prejudiciële beslissing over de volgende vragen uitspraak heeft gedaan:

1. Dienen de artikelen 6.1, 3.10, 3.11 van de REACH-verordening aldus te worden uitgelegd dat er een registratieplicht rust op diegene die de stof bij een niet EU-fabrikant bestelt/aankoopt, ook al worden alle regelingen met het oog op het fysiek binnen het douanegebied van de Unie brengen feitelijk getroffen door een derde partij die ook uitdrukkelijk bevestigt hiervoor verantwoordelijk te zijn?

Is het voor de beantwoording van vermelde vraag relevant of de hoeveelheid die wordt besteld/aangekocht slechts een deel (maar wel meer dan 1 ton) betreft van een grotere lading van dezelfde stof van dezelfde niet-EU-fabrikant die door deze derde partij binnen het douanegebied van de Unie wordt gebracht om aldaar in douane-entrepot te worden ingeslagen?

2. Dient artikel 2.1.b) van de REACH-Verordening aldus te worden uitgelegd dat ook stof die wordt ingeslagen in douane-entrepot (middels plaatsing onder de regeling J – code 71 00 in vak 37 van het enig document) buiten het toepassingsgebied van de REACH-verordening blijft, totdat zij in een latere fase wordt uitgeslagen en onder een andere douaneregeling wordt geplaatst (bv. het in het vrije verkeer brengen)?

In het bevestigend geval, dienen de artikelen 6.1 en 3.10 en 3.11 van de REACH-Verordening aldus te worden begrepen dat de verplichting tot registratie in die omstandigheid rust op

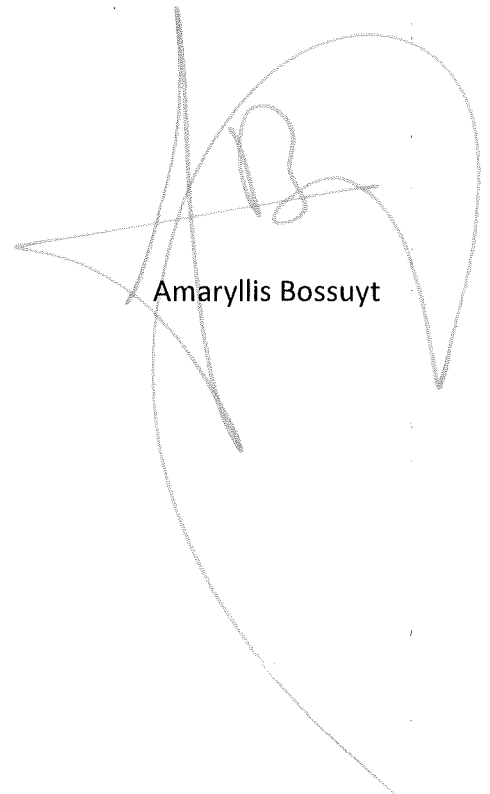
diegene die de stof rechtstreeks heeft gekocht buiten de Unie en deze afroept (zonder dat hij de stof eerder fysiek binnen het douanegebied van de Unie heeft binnengebracht), ook indien de stof reeds werd geregistreerd door de derde onderneming die ze eerder fysiek binnen het douanegebied van de Unie heeft gebracht?

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de **eerste kamer** van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **maandag 17 oktober 2022**, waar aanwezig waren:

Amaryllis Bossuyt, rechter, voorzitter van de kamer,
Sam D'hondt, griffier.

Sam D'hondt

Amaryllis Bossuyt